

**ODPOWIEDZI UDZIELONE PARLAMENTOWI EUROPEJSKIEMU
KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATA NA KOMISARZA
Cecilia MALMSTRÖM
Handel**

1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską i niezależność osobista

Jakie aspekty Pani kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłaby Pani odpowiedzialna? Co skłania Panią do ubiegania się o to stanowisko? W jaki sposób przyczyni się Pani do realizacji strategicznego programu działań Komisji?

W jaki sposób może Pani wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej oraz w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pani rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

Ostatnie 25 lat mojego życia poświęciłam pracy nad zagadnieniami europejskimi. Przed objęciem stanowiska komisarza europejskiego do spraw wewnętrznych przez siedem lat byłam posłanką w Parlamencie Europejskim, a przez trzy i pół roku ministrem spraw europejskich w Szwecji.

Motywację do pracy czerpię w dużej mierze z doświadczeń nabytych w młodości. Wychowałam się we Francji, gdzie jako dziecko miałam przyjaciół z każdego zakątka Europy. Wcześniej uświadomiłam sobie, że przeszłość wielu z moich szkolnych przyjaciół różni się od mojej, a ich dziadkowie i inni członkowie rodziny zostali pochowani pod białymi krzyżami na cmentarzach, które odwiedzałam z rodzicami w Normandii lub Alzacji. Myślę, że tamte lata uświadomiły mi fakt, że nie cała współczesna historia Europy była tak pokojowa, jak historia Szwecji. Pod koniec lat 80-tych spędziłam również trochę czasu w Barcelonie i w Katalonii, co ukazało mi koszmar reżimu Franco i znaczenie integracji Hiszpanii ze Wspólnotą Europejską. To wszystko złożyło się na moje silne zaangażowanie w integrację europejską.

Karierę zawodową rozpoczęłam jako pracownik naukowy, prowadziłam badania w dziedzinie polityki europejskiej oraz wykładałam ten przedmiot w ramach programu studiów europejskich na uniwersytecie w Göteborgu. Doktorat w dziedzinie nauk politycznych napisałam na temat polityki europejskiej. Byłam też jedną z osób publicznych prowadzących kampanię na rzecz przystąpienia Szwecji do UE w referendum w 1994 r.

Jako posłanka do Parlamentu Europejskiego w latach 1999-2006 koncentrowałam się na sprawach zagranicznych, prawach człowieka, rozszerzeniu UE oraz zagadnieniach konstytucjonalnych. Przez dwa lata uczestniczyłam w pracach Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów. Do moich głównych obowiązków jako ministra spraw europejskich Szwecji należały przygotowanie i koordynacja szwedzkiej prezydencji UE w 2009 r., lecz mój resort obejmował również inne kwestie horyzontalne. Moim priorytetem był dialog z obywatelami, społeczeństwem obywatelskim i lokalnymi radnymi, służący ożywianiu dyskusji na tematy europejskie.

Ostatnie pięć lat pracy na stanowisku unijnego komisarza do spraw wewnętrznych poświęciłam sprawie otwartej i bezpiecznej Europy. Do moich osiągnięć należy między innymi wprowadzenie wspólnego europejskiego systemu azylowego, opartego na zasadach solidarności i poszanowania praw podstawowych. W dziedzinie bezpieczeństwa nasiliłam nasze działania w walce z

przestępczością zorganizowaną, taką jak handel ludźmi i cyberprzestępczość, oraz z korupcją, a ponadto starałam się zacieśnić europejską współpracę w zakresie zapobiegania terroryzmowi.

Żywię głębokie przekonanie, że tylko silna Europa jest w stanie zaspokoić oczekiwania obywateli, rozwiązując wspólne problemy i budując stabilną wspólną przyszłość. Jeśli moja nominacja zostanie potwierdzona, przywilejem będzie dla mnie możliwość pracy na rzecz osiągania wyników w dziedzinie handlu, we współpracy z koleżankami i kolegami komisarzami, z Parlamentem Europejskim, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (EEAS) oraz państwami członkowskimi.

Jako komisarz europejski, a także wcześniej w okresie pełnienia funkcji ministra w rządzie oraz posła do Parlamentu Europejskiego moja sytuacja finansowa i organizacyjna została gruntownie zbadana. Mam pełną świadomość wymogów stawianych komisarzom i wypełniłam oświadczenie o braku konfliktu interesów. Jestem również świadoma obowiązków dotyczących norm etycznych, niezależności i uczciwości, przewidzianych w Traktacie, w pełni się z nimi zgadzam i zobowiązuję się je wypełniać. Zrobię wszystko, co w mojej mocy, aby uniknąć jakichkolwiek działań i sytuacji, które mogłyby zakwestionować moją uczciwość i niezależność jako komisarza. W czasie pełnienia mandatu będę w pełni przestrzegać obowiązków określonych w Kodeksie postępowania komisarzy.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Jak oceniłaby Pani swoją rolę jako członka kolegium komisarzy? W jakim zakresie jest Pani gotowa odpowiadać przed Parlamentem za podejmowane przez siebie działania oraz za działania podległych Pani departamentów?

Jakie konkretne zobowiązania jest Pani gotowa poczynić w zakresie zwiększenia przejrzystości, zacieśnienia współpracy oraz podejmowania skutecznych działań w związku ze stanowiskami Parlamentu oraz składanymi przez niego wnioskami w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pani gotowa udostępniać Parlamentowi informacje i dokumenty w takim samym stopniu jak Radzie?

Jeśli moja nominacja zostanie potwierdzona, będę zobowiązana jako komisarz ds. handlu do wzięcia pełnej odpowiedzialności za moje działania, wnioski oraz inicjatywy, bez uszczerbku dla zasady kolegalności. Choć zamierzam koncentrować się na przydzielonym mi resorcie, dostrzegam również konieczność uważnego obserwowania pracy reszty kolegium.

Z zadowoleniem przyjmuję ambitny plan nowo wybranego przewodniczącego Komisji Jeana-Claude'a Junckera dotyczący zniesienia barier między różnymi obszarami polityki Komisji. Jako komisarz do spraw wewnętrznych inicjowałam projekty mające na celu wzmocnienie współpracy między różnymi służbami Komisji. Takie inicjatywy jak strategia bezpieczeństwa wewnętrznego i europejska strategia bezpieczeństwa cybernetycznego połączyły we wspólnym działaniu wiele dyrekcji Komisji a także Europejską Służbę Działań Zewnętrznych. Cieszę się, że będę mogła kontynuować to podejście w mojej nowej roli i w ścisłej współpracy z wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Francescą Mogherini oraz z wiceprzewodniczącym Jyrki Katainenem. Handel to dziedzina, w której musimy współpracować w ramach różnych obszarów polityki, aby osiągać najlepsze rezultaty.

Zobowiązuję się, jeśli moja nominacja zostanie potwierdzona, do regularnej, owocnej i konstruktywnej współpracy z Parlamentem Europejskim w ogóle, a w szczególności z Komisją Handlu Międzynarodowego (INTA). Jestem w pełni świadoma, że wiąże się to z moją obecnością zarówno na posiedzeniach komisji, jak i sesjach plenarnych. Mając doświadczenie blisko pięciu lat na stanowisku komisarza oraz siedmiu lat w roli europarlamentarzysty, dysponuję szeroką siecią kontaktów oraz dobrą znajomością pracy Parlamentu Europejskiego. Wierzę, że mam również głęboko zakorzenione zrozumienie specyficznych potrzeb Parlamentu. Jako komisarz i lider dołożę starań, aby zapewnić przejrzystą współpracę między moim gabinetem a Dyrekcją Generalną, jak również współpracę z pozostałymi komisarzami i ich dyrekcjami i pracownikami.

Demokratyczna kontrola polityki handlowej jest bardzo potrzebna. Parlament Europejski i Rada muszą zapewnić dostęp do wszystkich istotnych informacji, gwarantując zarazem, że Komisja, Parlament i państwa członkowskie będą mogły wypełniać właściwe im role w tym obszarze. Porozumienie ramowe jest dobrą podstawą dla zapewnienia przejrzystości i wymiany informacji między Komisją i Parlamentem. Jestem gotowa podjąć dyskusję z INTA na temat sposobu, w jaki możemy jeszcze bardziej usprawnić przejrzystość i dostęp do informacji. Więcej szczegółów na ten temat zawarłam w odpowiedzi na pytanie numer 3.

W szerszym znaczeniu tegoroczne wybory do Parlamentu Europejskiego ponownie ujawniły pilną potrzebę zaangażowania obywateli i społeczeństwa obywatelskiego w kształtowanie polityki europejskiej. Przejrzystość jest kluczowym aspektem zdobywania zaufania i legitymacji demokratycznej. Nieodzownym elementem mojej działalności jako komisarza do spraw migracji i bezpieczeństwa były regularne i daleko sięgające kontakty ze społeczeństwem obywatelskim. Jako minister i komisarz angażowałam się w dialog publiczny, w szczególności ze studentami, organizacjami pozarządowymi oraz przedstawicielami związków zawodowych i biznesu. Zamierzam kontynuować ten model pracy, zwłaszcza że handel jest obszarem, w którym Komisja musi zagwarantować, że zajmie się kwestiami podnoszonymi przez grupy interesu reprezentujące zarówno partnerów społecznych, jak i społeczeństwo obywatelskie.

Oczywiście dotyczy to w szczególności trwających negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi. Zgodnie z tym, do czego zobowiązał się nowo wybrany przewodniczący Komisji J.C. Juncker – cytuję – „Komisja negocjować będzie rozsądną i zrównoważoną umowę handlową ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, w duchu wzajemnych korzyści oraz przejrzystości”. Przewodniczący Juncker podkreślił, że „ani europejskie normy bezpieczeństwa, zdrowia, ochrony socjalnej i ochrony danych, ani też nasza różnorodność kulturowa [nie zostaną poświęcone] na ołtarzu

wolnego handlu”. Ponadto oświadczył jednoznacznie, że „nie zaakceptuje ograniczenia jurysdykcji sądów w państwach członkowskich UE przez specjalne mechanizmy rozstrzygania sporów dotyczących inwestorów. Praworządność i zasada równości wobec prawa muszą obowiązywać także w tym kontekście”. W pełni popieram to podejście nowo wybranego przewodniczącego i będę zgodnie z nim postępować podczas negocjacji, które właśnie trwają i podczas których te kwestie są dyskutowane. Sprawa ta musi zostać rozwiązana.

Uczestnicząc w pracach Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego, byłam jedną z głównych osób odpowiedzialnych za rozporządzenie 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów. Pełniąc rolę komisarza, upubliczniłam dużą część mojej korespondencji na stronie internetowej Komisji. Nowo wybrany przewodniczący J.C. Juncker w swoim piśmie przewodnim napisał: „Oczekuję, że każdy z nas upubliczni na swojej stronie internetowej wszystkie kontakty i spotkania z organizacjami zawodowymi oraz osobami samozatrudnionymi, dotyczące kształtowania i wdrażania polityki UE”. Ten sposób postępowania zamierzam kontynuować na nowym stanowisku. Przejrzystość, reforma administracyjna i dobre rządy to wartości i kwestie, których bronię przez całe moje życie polityczne, będąc przekonana, że przejrzystość prowadzi do wyższej wydajności oraz większej odpowiedzialności.

Jeśli chodzi o działania następcze w związku ze stanowiskami i wnioskami Parlamentu Europejskiego, stosować będę postanowienia Porozumienia ramowego, a w ramach mojego resortu dopilnuję, aby Komisja odpowiadała na rezolucje lub wnioski parlamentarne składane na podstawie art. 225 TFUE w terminie 3 miesięcy od ich przyjęcia. W tym kontekście popieram i w pełni podzielam zobowiązanie podjęte przez nowo wybranego przewodniczącego J.C. Junckera, zgodnie z którym przyszła Komisja będzie zwracała szczególną uwagę na sprawozdania z inicjatyw ustawodawczych.

Dyskutując na tematy dotyczące obywateli, pokazując, czym zajmują się decydenci w Brukseli, oraz dowodząc, w jaki sposób program polityczny UE daje bezpośrednie korzyści obywatelom, możemy wprowadzić kwestie europejskie do wewnętrznej debaty w państwach członkowskich. Jest to szczególnie ważne w obszarze handlu, w którym podnoszono kwestie wymagające odpowiedzi, a często wynikające z niezrozumienia celów polityki.

Jest to, moim zdaniem, jedyny sposób na zwiększenie legitymacji Unii. Jeśli moja nominacja na komisarza zostanie potwierdzona, będę dążyć do tego, aby unijne wnioski i decyzje były jeszcze bardziej „przyjazne dla użytkowników”. Będę też kontynuować dialog z opinią publiczną i społeczeństwem obywatelskim w całej Europie.

Pytania od Komisji Handlu Międzynarodowego:

3. Aspekty międzyinstytucjonalne, w tym dostęp do dokumentów negocjacyjnych

a) Dostęp do informacji

Jak kandydatka na stanowisko komisarza zobowiązuje się formalnie do stałego i pełnego informowania parlamentarnej Komisji Handlu Międzynarodowego (INTA), w tym zwłaszcza na wniosek INTA, o ogólnych aspektach polityki handlowej UE, takich jak stan poszczególnych negocjacji handlowych i inwestycyjnych, których UE jest stroną, łącznie z działaniami WTO, konferencjami ministerialnymi WTO oraz sprawami antydumpingowymi i antysubsydyjnymi?

Czy kandydatka na stanowisko komisarza zobowiązuje się formalnie umożliwić wszystkim członkom komisji INTA dostęp do wszystkich dokumentów negocjacyjnych przeznaczonych tylko dla osób upoważnionych i tylko do użytku wewnętrznego, które otrzymuje Rada, szczególnie w kontekście wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 3 lipca 2014 r. (sprawa C-350/12)?

W całym moim życiu politycznym – jako europarlamentarzystka, minister i komisarz – zawsze mocno wierzyłam w znaczenie przejrzystości. Stanowczo wierzę również w potrzebę demokratycznej kontroli polityki handlowej. Odnosi się to do wszystkich aspektów polityki handlowej UE, w tym do naszego ambitnego programu negocjacji wielostronnych i dwustronnych. Jestem przekonana, że praktyki ustanowione przez mojego poprzednika, a także przez DG ds. Handlu pomogły na bieżąco informować Parlament na temat sytuacji w polityce handlowej. Praktyki te umożliwiły zarówno Komisji, jak i Parlamentowi wypełnianie właściwych im ról w obszarze handlu i doprowadziły do lepszych rezultatów politycznych.

Jeśli moja nominacja zostanie potwierdzona, w nadchodzących latach będę kontynuować i w razie potrzeby rozwijać te praktyki.

Zamierzam na bieżąco informować Parlament, aktywnie i regularnie uczestnicząc w jego pracach – czy to w Komisji Handlu Międzynarodowego czy też na forum plenarnym. Jestem gotowa regularnie brać udział w posiedzeniach INTA i informować posłów na bieżąco co do rozwoju sytuacji w polityce handlowej. To samo dotyczy podległych mi urzędników wyższego szczebla, którzy będą w dalszym ciągu – regularnie oraz gdy tylko zajdzie taka potrzeba – pojawiać się na posiedzeniach INTA lub nieformalnych spotkaniach, takich jak nieformalne posiedzenia techniczne, specjalne spotkania informacyjne lub zebrania grup monitorujących.

Jeśli chodzi o grupy monitorujące komisji INTA, to uważam, że praktyka ustanowiona dla negocjacji w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP), polegająca na briefingu grupy monitorującej INTA przed każdą rundą negocjacji i po każdej takiej rundzie mogłaby zostać rozszerzona na większą liczbę negocjacji handlowych.

W kwestii konferencji ministerialnych WTO jestem zwolenniczką kontynuowania udanej praktyki włączania w miarę możliwości posłów do Parlamentu Europejskiego do delegacji UE na posiedzenia ministerialne Międzynarodowej Organizacji Handlu.

W odniesieniu do udostępniania Parlamentowi informacji pisemnych Komisja będzie w dalszym ciągu zapewniać Parlamentowi dostęp do wszystkich istotnych dokumentów polityki handlowej, w tym dokumentów negocjacyjnych, do których wgląd ma Komitet ds. Polityki Handlowej Rady. Niemniej jednak w przypadku informacji szczególnie chronionych i niejawnych trzeba będzie wypracować szczegółowy tryb ich udostępniania zapewniający poufność. Jeśli możliwe będzie udostępnienie takich poufnych informacji we właściwy sposób, zabezpieczony odpowiednimi działaniami w przypadku nieuzasadnionego ujawnienia samych dokumentów lub ich treści, wówczas chciałabym zapewnić wszystkim członkom INTA możliwość wglądu do takich dokumentów. Szczegółowy tryb trzeba będzie poddać dyskusji, biorąc pod uwagę również Porozumienie ramowe dotyczące stosunków pomiędzy Parlamentem Europejskim i Komisją.

W obszarze ochrony handlu, w którym Komisja pełni specjalną rolę wykonawczą, jestem gotowa na bieżąco informować Parlament o wszystkich wydarzeniach w tej dziedzinie polityki. Udostępniając informacje dotyczące szczegółów konkretnych dochodzeń, musimy jednak brać pod uwagę nasze różne role oraz fakt, że na poziomie międzynarodowym i unijnym istnieją surowe

zasady dotyczące prowadzenia dochodzeń i stosowania środków w ramach instrumentów ochrony handlu, zwłaszcza w odniesieniu do poufności informacji oraz ochrony praw zaangażowanych stron.

b) Tymczasowe stosowanie

Czy kandydatka na stanowisko komisarza zobowiązuje się formalnie, że nie będzie występować o tymczasowe stosowanie umów handlowych, w tym rozdziałów handlowych układów o stowarzyszeniu, do czasu wydania przez Parlament Europejski zgody na ich zawarcie?

W ciągu ostatnich pięciu lat wykształciła się praktyka polegająca na niestosowaniu w trybie tymczasowym ważnych z politycznego punktu widzenia umów handlowych, zanim Parlament Europejski nie będzie miał możliwości wydania zgody na ich zawarcie. Tak było w przypadku umowy o wolnym handlu z Koreą, wielostronnej umowy o handlu z Kolumbią i Peru oraz układu o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Środkową.

Choć uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawie tymczasowego stosowania należą do Rady a nie do Komisji, zgadzam się, że należy kontynuować tę praktykę. Składając wnioski w sprawie decyzji dotyczących podpisania ważnych politycznie umów handlowych, wchodzących w zakres moich obowiązków, jestem gotowa występować do Rady o opóźnienie ich tymczasowego stosowania do czasu wydania zgody przez Parlament Europejski. Potrzebujemy jednak pewnej elastyczności w stosowaniu tej praktyki, ponieważ zawsze może wystąpić sytuacja, w której ze względu na pilny charakter określonego aktu lub jego aspekt techniczny opóźnienie stosowania do czasu wydania zgody przez Parlament będzie nieuzasadnione. Tak było w przypadku tymczasowego stosowania układów o stowarzyszeniu z Gruzją i Mołdawią, z jednej strony, oraz bardzo technicznych środków takich jak dostosowanie naszych umów międzynarodowych w wyniku przystąpienia Chorwacji do UE, z drugiej strony.

W każdym razie w takich przypadkach podejmuję się poinformowania przewodniczącego komisji INTA oraz uzyskania jego opinii co do takiego przebiegu działań.

c) Wstępny projekt mandatu

Jak kandydatka na stanowisko komisarza zamierza angażować w pełni Parlament Europejski w prace przygotowawcze poprzedzające przyjęcie wstępnego projektu mandatu do negocjacji handlowych i inwestycyjnych z państwami trzecimi?

W Porozumieniu ramowym dotyczącym stosunków pomiędzy Komisją Europejską i Parlamentem Europejskim Komisja zobowiązała się do niezwłocznego i wyczerpującego informowania Parlamentu o wszystkich etapach negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, w tym o zamiarze Komisji dotyczącym podjęcia negocjacji, wraz z określeniem wytycznych negocjacyjnych. Jestem gotowa potwierdzić to zobowiązanie i dopilnuję, aby Parlament był na czas informowany o planach Komisji dotyczących nowych negocjacji.

W każdym razie, biorąc pod uwagę intensywną wymianę informacji, jaką zamierzam prowadzić z Parlamentem, mało prawdopodobne jest, aby posłowie byli czymkolwiek zaskoczeni, ponieważ będą na bieżąco informowani, począwszy od bardzo wczesnych etapów procesu przygotowawczego prowadzącego do nowych negocjacji, takich jak analizy zakresu i oceny skutków. Dokumenty dotyczące takich procesów będą udostępniane jak zwykle zarówno Parlamentowi, jak i Radzie. To powinno pozwolić Parlamentowi na wyrażenie w porę opinii przed rozpoczęciem negocjacji, tak aby zarówno Komisja, jak i Rada mogły się do tych opinii odpowiednio ustosunkować.

Oczywiście Komisja będzie też w dalszym ciągu udostępniała Parlamentowi wszelkie zalecenia, które będzie składała do Rady, aby ta upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji, jak również projekty wytycznych negocjacyjnych załączonych do tych zaleceń. W ten sposób komisja INTA będzie miała możliwość sformułowania uwag, na piśmie bądź za pośrednictwem sesji wideo z Komisją. Będę też namawiała Radę do udostępnienia Parlamentowi wszystkich wytycznych negocjacyjnych, które Rada będzie przyjmowała, wydając w tym samym czasie upoważnienie do rozpoczęcia negocjacji handlowych lub inwestycyjnych.

4. Spójność polityki

Patrząc z Pani perspektywy i biorąc pod uwagę Pani obowiązki, jak zamierza Pani zapewnić spójność polityki handlowej z innymi obszarami polityki zewnętrznej, z uwzględnieniem aspektów warunkowości i egzekwowania przepisów? W tym kontekście, jaką proponuje Pani strategię na rzecz ożywienia multilateralizmu w handlu międzynarodowym?

Nowo wybrany przewodniczący Juncker w piśmie przewodnim, które od niego otrzymałam, nalega, aby Komisja pracowała razem jako zespół, współpracując ponad przydzielonymi resortami, aby opracowywać zintegrowane polityki dające jednoznaczne rezultaty. Tę myśl należy odczytywać w kontekście Traktatów, w których wymaga się, aby działaniami zewnętrznymi Unii kierowały zasady, które przyświecały stworzeniu Unii.

Dobrze znam i osobiście podzielam wartości i zasady zawarte w Traktatach.

Niektóre z nich odnoszą się bezpośrednio do formy i treści naszej polityki handlowej. Na przykład: „wspieranie systemu międzynarodowego opartego na silniejszej współpracy wielostronnej”, „zachęcanie wszystkich krajów do integracji w ramach gospodarki światowej, między innymi drogą stopniowego znoszenia ograniczeń w handlu międzynarodowym”. Bardzo istotne są jednak również inne cele i zasady: europejskie wartości, demokracja i prawa człowieka, pokój i stabilność, ochrona środowiska naturalnego, pomoc ludności dotkniętej klęskami żywiołowymi – wszystkie powinny znajdować odzwierciedlenie w naszej polityce handlowej. W mojej obecnej pracy na stanowisku komisarza do spraw wewnętrznych zaobserwowałam też, że handel jest istotnym narzędziem służącym poprawie warunków życia i zapobieganiu nielegalnej migracji wywołanej ubóstwem.

Nasze obecne strategie i porozumienia odzwierciedlają już te powiązania i uwarunkowania.

Przykładowo na podstawie ogólnego systemu preferencji (GSP) UE w przypadkach poważnego i systematycznego naruszania podstawowych praw człowieka i praw pracowniczych możliwe jest wycofanie preferencji. W ramach systemu GSP+ istnieją dodatkowe preferencje przyznawane jako zachęta dla państw, które podejmują zobowiązania i wdrażają pewne podstawowe konwencje międzynarodowe dotyczące praw człowieka i praw pracowniczych, ochrony środowiska oraz dobrych rządów.

W naszych porozumieniach dwustronnych zawsze poświęcamy teraz szczególną uwagę zrównoważonemu rozwojowi: zarówno na etapie negocjacji – przeprowadzając ocenę wpływu na zrównoważony rozwój – jak i w samej treści porozumień – przez zawarcie w nich istotnych rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju, zapewniających, aby nasi partnerzy podejmowali wiążące i możliwe do wyegzekwowania zobowiązania w zakresie poszanowania środowiska naturalnego i norm pracy. Zamierzam kontynuować tę praktykę, uważnie monitorować wdrażanie tych rozdziałów przez naszych partnerów handlowych oraz omawiać te kwestie podczas regularnych spotkań z Parlamentem Europejskim.

Obecna Komisja wyraźnie dowiodła, że potrafi działać w dobrze skoordynowany sposób, aby realizować te cele działań zewnętrznych Unii w obszarze polityki handlowej. Widać to na przykład w przypadku skoordynowanego podejścia wobec państw południowego regionu Morza Śródziemnego, Globalnego porozumienia na rzecz zrównoważoności z Bangladeszem oraz wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia dotyczącego minerałów z regionów ogarniętych konfliktami.

Zgodnie z wytycznymi politycznymi nowo wybranego przewodniczącego J.C. Junckera zamierzam prowadzić bliską współpracę z wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Francescą Mogherini i pozostałymi członkami kolegium, tak aby zmaksymalizować korzystny wkład naszej polityki handlowej służący naszym ogólnym priorytetom, a zarazem uniknąć potencjalnych konfliktów.

Wielostronny wymiar pozostaje podstawą naszego handlu oraz stosunków gospodarczych i politycznych. Zamierzam traktować go jako jeden z moich priorytetów, które szczegółowo przedstawiam w następnym odpowiedzi.

5. Priorytety i inicjatywy ustawodawcze

Jakie są priorytety i konkretne kroki polityczne – w tym inicjatywy ustawodawcze – które kandydatka na stanowisko komisarza podejmie w celu dopilnowania, by handel zapewnił wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy zgodnie ze strategią „Europa 2020”, a ponadto jak zamierza ona włączyć Parlament Europejski na wczesnym etapie w proces opracowywania tych priorytetów i kroków politycznych?

Mając na uwadze potrzebę spójności polityki oraz naszą zdolność do tworzenia zintegrowanych strategii w szerokim zakresie, w obecnej trudnej sytuacji gospodarczej priorytetem naszej polityki handlowej będzie pełne wykorzystanie potencjału zewnętrznych źródeł wzrostu w ramach naszego planu działań na rzecz miejsc pracy i wzrostu, tak aby stworzyć trwałe miejsca pracy i zapewnić wzrost gospodarczy dla europejskich obywateli, MŚP i przedsiębiorstw. Jednocześnie jednak dopilnuję, aby nie działało się to kosztem udziału naszej polityki handlowej w rozwoju światowym, a szczególnie w działaniach na rzecz krajów najslabiej rozwiniętych (LDC).

Jednym z priorytetów będzie wznowienie i wzmocnienie wymiaru wielostronnego – ponieważ UE jest mocno zaangażowana we współpracę wielostronną, a także ze względu na korzyści, jakie to przynosi państwom rozwijającym się. Po pierwszych pozytywnych sygnałach na Bali ponownie mamy do czynienia z trudną sytuacją, ponieważ niektórzy członkowie WTO ponownie wracają do kwestii swoich zobowiązań wobec Bali. Jeśli moja nominacja zostanie potwierdzona, podejmę konstruktywne działania na rzecz wielostronnej umowy handlowej, która pomyślnie zakończy realizację dauhańskiej agendy rozwoju i umożliwi nam podjęcie wspólnie nowych kwestii i wyzwań. Nie powinniśmy jednak interpretować trudności związanych z dauhańską agendą rozwoju jako oznaki słabości całego systemu WTO. Działalność regularnych komisji, przegląd polityki handlowej oraz rozstrzyganie sporów to wciąż ważna część międzynarodowego zarządzania gospodarczego, która pod względem skuteczności przewyższa jakąkolwiek inną organizację wielostronną. Oczywiście konstruktywne podejście UE samo nie wystarczy do zapewnienia silnego i dobrze funkcjonującego systemu wielostronnego – inne państwa również powinny wypełniać swoje role.

Kolejnym priorytetem będzie, rzecz jasna, doprowadzenie do zakończenia prowadzonych obecnie negocjacji. Zwłaszcza negocjacje z USA i Japonią mogą doprowadzić do znaczącego wzrostu gospodarki UE ze względu na wielkość już istniejącej wymiany handlowej z tymi państwami. W tych i innych umowach zapewnię zachowanie europejskiego wysokiego poziomu ochrony bezpieczeństwa, zdrowia, zabezpieczenia społecznego i ochrony danych, a także naszego przywiązania do różnorodności kulturowej.

Umowy z USA i Japonią, choć ważne, to jednak nie wszystko. Jednym z kluczowych wyzwań, jakim musimy sprostać, jest określenie sposobu ugruntowania naszych stosunków gospodarczych z dużymi wschodzącymi gospodarkami. To oczywiste, że wzrost gospodarczy tych państw mógłby się przyczynić do wzrostu europejskiej gospodarki handlowej za pośrednictwem polityki handlowej. Pytanie brzmi, w jaki sposób mamy ułożyć nasze stosunki z każdym z tych państw przez łączenie stosunków dwustronnych, kilkustronnych i wielostronnych.

Nie widzę sprzeczności między naszymi działaniami na rzecz umów dwustronnych i kilkustronnych, a systemem wielostronnym; interpretowałabym je raczej jako etapy pośrednie, które pomogą nam stopniowo powrócić do ustaleń z Genewy. Zwłaszcza w dziedzinie nowych regulacji wypracowanych w ramach tych umów w obszarach, które nie są obecnie objęte działaniami WTO, jest dla mnie jasne, że postanowienia te mogłyby stanowić nasz wkład w globalną dyskusję na temat przyszłego wielostronnego zarządzania gospodarczego.

Negocjowanie umów to jedna rzecz, musimy jednak zapewnić również konkretne rezultaty – to znaczy zagwarantować, że nasze przedsiębiorstwa będą mogły w pełni korzystać ze stworzonych przez nas możliwości. W chwili obecnej szereg umów o wolnym handlu już obowiązuje, stosowanych jest tymczasowo lub wkrótce wejdzie w życie. Dlatego zamierzam intensywnie skupić się na wdrażaniu naszych porozumień handlowych. W strategii dostępu do rynku określono już podstawy dobrej współpracy między podmiotami gospodarczymi, Komisją, delegaturami Unii, państwami członkowskimi i ich ambasadami we wspólnym działaniu na rzecz otwarcia rynków i zapewnienia równych warunków działania. Poświęcę tej pracy odpowiednio dużo uwagi politycznej, na tyle na ile wymaga tego jej znaczenie gospodarcze.

Zamierzam też współpracować z nowo wybranym wiceprzewodniczącym Jyrki Katainenem w celu wykorzystania polityki handlowej jako elementu silnej polityki bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Europa jest już pierwszym źródłem i odbiorcą bezpośrednich inwestycji zagranicznych na świecie, powinniśmy więc w dalszym ciągu być głównym celem inwestycji dzięki naszej otwartej, dobrze uregulowanej i innowacyjnej gospodarce.

Będę też prowadzić bliską współpracę z wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Francescą Mogherini oraz nowo wybranymi komisarzami Nevenem Mimicą i Dimitrisem Avramopoulosem w celu zacieśnienia naszego strategicznego partnerstwa z Afryką.

Jeśli chodzi o inicjatywy ustawodawcze, to w ostatnich latach mieliśmy do czynienia z bardzo napiętym programem legislacyjnym, jako że musieliśmy dostosować nasze narzędzia polityki handlowej do nowej rzeczywistości Traktatu z Lizbony. Pomoc w zakończeniu będących w toku prac legislacyjnych będzie dla mnie priorytetowym zadaniem. Jeśli chodzi o nowe inicjatywy, Komisja zamierza złożyć w drugiej połowie 2015 r. wnioski w sprawie rewizji rozporządzenia dotyczącego kontroli eksportu towarów podwójnego zastosowania. W nadchodzących miesiącach Komisja może też rozważyć podjęcie innych inicjatyw ustawodawczych w świetle jej ogólnych priorytetów.

Zamierzam w pełni i na bieżąco informować Parlament Europejski oraz prowadzić z nim regularny i otwarty dialog w ramach komisji parlamentarnej na wszystkich etapach opracowywania i wdrażania polityki handlowej.

Zrobię bilans naszych ogólnych priorytetów politycznych w świetle wcześniejszych komunikatów i z uwagą słuchać będę opinii Parlamentu przy wytyczaniu nowych kierunków polityki.